

hun sig op, strøg Haaret fra Panden og saae sig raadvildt om. Hvad skulde det sige? Havde hun da ingenting sagt?

UDENFOR Apoteket skiltes Fru Bertha og Torben. Inde i Butikken var der fuldt af Kunder, mest fattige Folk, der andægtig stod og ventede med Flasker og Recepter mellem Hænderne — uvilkaarligt bragt til Tavshed af den mysteriøse Stemning, der slog ud imod dem fra Troldkøkkenet bagved Skranken.

Fru Bertha satte sig hen paa Bænken for at hvile sig, og her overvældedes hun pludselig af sin Træthed, saa hun blev siddende med lukkede Øjne af Frygt for at besvime. Alle hendes Tanker var igen hos Jytte. Hun mindedes, hvordan hun i tidligere Dage kunde blive bekymret ved at tænke paa, at hendes Datter, naar hun engang giftede sig, skulde blive ført langt bort fra hende, og hun følte, at hun nu med Glæde vilde sende hende til den anden Side af Jordkloden endog uden Haab om nogensinde at se hende mere, naar hun blot vidste, at Jytte vilde faa Fred i sit Sind og blive lykkelig.

Da hun havde gjort sit Indkøb, gik hun straks hjem.

Paa Tilbagevejen blev hun opholdt af General-